

Dokument z posiedzenia

**B8-0292/2018 }
B8-0293/2018 }
B8-0294/2018 }
B8-0295/2018 }
B8-0297/2018 }
B8-0298/2018 } RC1**

13.6.2018

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B8-0292/2018 (Verts/ALE)
B8-0293/2018 (ECR)
B8-0294/2018 (S&D)
B8-0295/2018 (PPE)
B8-0297/2018 (GUE/NGL)
B8-0298/2018 (ALDE)

w sprawie sytuacji uchodźców należących do mniejszości Rohingja, w szczególności trudnej sytuacji dzieci
(2018/2756(RSP))

Cristian Dan Preda, Joachim Zeller, Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaromír Štětina, Tomáš Zdechovský, Patricija Šulin, Eduard Kukan, Tunne Kelam, Csaba Sógor, Ramona Nicole Mănescu, Romana Tomc, David McAllister, Lefteris Christoforou, Luděk Niedermayer, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Milan Zver, József Nagy, Adam Szejnfeld, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Brian Hayes, Giovanni La Via, Inese Vaidere, Roberta Metsola, Ivo Belet, Deirdre Clune, Dubravka Šuica, Lars Adaktusson, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Laima Liucija Andrikienė, Ivana Maletić, Sandra Kalniete, Stanislav Polčák, Jiří

RC\1155967PL.docx

PE621.690v01-00 }
PE621.691v01-00 }
PE621.692v01-00 }
PE621.693v01-00 }
PE621.695v01-00 }
PE621.696v01-00 } RC1

Pospíšil, Krzysztof Hetman, Tokia Saïfi

w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boștinaru, Soraya Post, Wajid Khan

w imieniu grupy S&D

Charles Tannock, Ruža Tomašić, Amjad Bashir, Notis Marias, Pirkko

Ruohonen-Lerner, Jan Zahradil, Valdemar Tomaševski, Nosheena

Mobarik, Monica Macovei, Sajjad Karim

w imieniu grupy ECR

Urmas Paet, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra

Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Gérard

Deprez, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek,

Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Valentinas Mazuronis, Louis Michel,

Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Robert

Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Yana Toom, Ramon

Tremosa i Balcells, Viktor Uspaskich, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van

Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström

w imieniu grupy ALDE

Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Judith Sargentini, Bodil Valero, Jordi

Solé, Ana Miranda, Jean Lambert

w imieniu grupy Verts/ALE

Miguel Urbán Crespo, Patrick Le Hyaric, Barbara Spinelli, Marie-

Christine Vergiat, Xabier Benito Ziluaga, Tania González Peñas, Lola

Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Merja Kyllönen, Dimitrios

Papadimoulis

w imieniu grupy GUE/NGL

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji uchodźców należących do mniejszości Rohingja, w szczególności trudnej sytuacji dzieci (2018/2756(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Mjanmy oraz w sprawie sytuacji Rohingjów,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bangladeszu,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Mjanmy/Birmy,
- having regard to the Council conclusions of 26 February 2018 on Myanmar/Burma,
- having regard to the EU Guidelines for the Promotion and Protection of the Rights of the Child, adopted by the Council on 6 March 2017,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia rządu Republiki Związku Mjanmy,
- uwzględniając wspólny komunikat prasowy z dnia 5 marca 2018 r. w sprawie czwartego dialogu dotyczącego praw człowieka między UE a Mjanmą,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając Konwencję z 1954 r. dotyczącą statusu bezpaństwowców oraz Konwencję z 1961 r. o ograniczaniu bezpaństwowości,
- uwzględniając globalny plan działań Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) na lata 2014–2024 na rzecz eliminacji bezpaństwowości, przedstawiony w listopadzie 2014 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (PDPC) z 1948 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe komisji doradczej ds. stanu Arakan z sierpnia 2017 r.,
- uwzględniając Kartę Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN),
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 23 marca 2018 r. w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktami,

- uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 720 tys. dzieci Rohingja w Bangladeszu i Mjanmie pilnie potrzebuje pomocy humanitarnej i ochrony;
- B. mając na uwadze, że w stanie Arakan w Mjanmie mieszka prawie 1,3 mln Rohingjów, będących w przeważającej mierze muzułmańską mniejszością narażoną na represje oraz ciągle poważne naruszenia praw człowieka, co obejmuje zagrożenia dla życia i bezpieczeństwa, odmawianie prawa do opieki zdrowotnej i edukacji, pracę przymusową, przemoc seksualną oraz ograniczanie ich praw politycznych; mając na uwadze, że muzułmanie Rohingja są uważani za najbardziej prześladowaną mniejszość na świecie i za największą grupę bezpaństwowców;
- C. mając na uwadze, że od sierpnia 2017 r. ponad 900 tys. Rohingjów, w tym 534 tys. dzieci, uciekło przed skierowaną wobec nich przemocą i w obawie o własne życie szukało schronienia w Bangladeszu; mając na uwadze, że szacuje się, że ok. 1 tys. dzieci Rohingja w wieku poniżej pięciu lat zostało zabitych podczas aktów przemocy w Mjanmie; mając na uwadze, że według parlamentarzystów ASEAN angażujących się na rzecz praw człowieka 28 300 dzieci Rohingja straciło przynajmniej jedno z rodziców, a kolejne 7 700 utraciło oboje rodziców, a zatem liczba utraconych rodziców wynosi aż 43 700;
- D. mając na uwadze, że ponad 14 tys. dzieci w wieku poniżej piątego roku życia cierpi z powodu poważnego niedożywienia; mając na uwadze, że dzieci Rohingja doświadczyły lub były świadkami traumatycznych przeżyć, w tym w wielu przypadkach utraty jednego lub obojga rodziców, oddzielenia od rodziny, przemocy fizycznej, stresu psychicznego, niedożywienia, chorób, wykorzystywania seksualnego, a także były świadkami zbrodni przeciwko ludzkości w stanie Arakan, w tym systematycznego palenia domostw, fizycznych napaści i gwałtów popełnianych wobec Rohingjów;
- E. mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Zeid Ra'ad al-Hussein określił działania podejmowane przez rząd Mjanmy jako „książkowy przykład czystek etnicznych” i „cyniczny manewr przymusowego przenoszenia dużej liczby osób bez możliwości powrotu”;
- F. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta często odczuwają kryzysy dotkliwiej i w inny sposób niż mężczyźni i chłopcy, gdyż owe kryzysy wzmacniają, utrwalają i nasilają wcześniej istniejące, utrzymujące się nierówności płci oraz przemoc i dyskryminację ze względu na płeć;
- G. mając na uwadze, że siły wojskowe Mjanmy stosują gwałt jako narzędzie w prowadzonej przez nie kampanii czystek etnicznych w stanie Arakan; mając na uwadze, że przemoc seksualna jest stosowana w celu poróżnienia całych społeczności i zniechęcenia kobiet i dziewcząt do powrotu do ich domów; mając na uwadze, że ofiary gwałtów w obozach mogą stanąć w obliczu wykluczenia społecznego ze strony swoich społeczności; mając na uwadze, że Komisja Praw Człowieka ONZ apelowała o dostarczenie informacji na temat odpowiedzialności sił wojskowych Mjanmy za powszechne gwałty kobiet i dziewcząt Rohingja;

- H. mając na uwadze, że wśród uchodźców jest wiele kobiet w ciąży lub z małymi dziećmi, które pokonały długą drogę pieszo i dotarły do obozów dla przesiedleńców w stanie chorobowym, spowodowanym stresem fizycznym i psychicznym, głodem i obrażeniami;
- I. mając na uwadze, że dziewięć miesięcy po rozpoczęciu ataków na Rohingjów przez siły wojskowe i bojówki Mjanmy agencje pomocy przewidują, że aż 48 tys. dzieci urodzi się w obozach dla uchodźców;
- J. mając na uwadze, że w obozach dla uchodźców w Bangladeszu jest bardzo ograniczony dostęp do opieki zdrowotnej dla kobiet i dzieci; mając na uwadze, że kobietom w ciąży i matkom należy świadczyć podstawowe usługi macierzyńskiej opieki zdrowotnej, w tym w zakresie opieki prenatalnej, bezpiecznego porodu, opieki nad noworodkami, wspierania karmienia piersią i opieki w dziedzinie zdrowia reprodukcyjnego;
- K. mając na uwadze, że kobiety i dzieci Rohingja są wyjątkowo narażone na ryzyko stania się ofiarami handlu ludźmi w celu uprawiania prostytucji, a także na ryzyko molestowania seksualnego oraz przemocy seksualnej w obozach dla uchodźców w Bangladeszu; mając na uwadze, że dzieci Rohingja zagubione w obozach dla uchodźców znajdują się w najtrudniejszej sytuacji i mogą one łatwo paść ofiarą handlu ludźmi;
- L. mając na uwadze, że dzieci Rohingja nie mają wystarczającego dostępu do kształcenia formalnego; mając na uwadze, że jedynie bardzo małe dzieci Rohingja otrzymują podstawowe wykształcenie dzięki nieformalnym lekcjom w obozach dla uchodźców, natomiast starsze dzieci mają niewielki dostęp do kształcenia formalnego lub też nie mają go wcale;
- M. mając na uwadze, że w Bangladeszu rozpoczęła się pora monsunowa i oczekuje się, że sytuacja znacznie się pogorszy; mając na uwadze, że co najmniej 200 tys. osób w obozach dla uchodźców jest narażonych na bezpośrednie ryzyko powodzi i osuwisk; mając na uwadze, że istnieją poważne zagrożenia dla życia, schronienia i systemów zaopatrzenia w wodę i żywność; mając na uwadze, że podczas powodzi w porze monsunowej istnieje duże ryzyko rozprzestrzeniania się chorób, w tym cholery i zapalenia wątroby; mając na uwadze, że niewielu uchodźców Rohingja miało dostęp do opieki medycznej lub szczepień przed przybyciem do Bangladeszu;
- N. mając na uwadze, że Mjanma do tej pory nie zezwoliła na przeprowadzenie misji rozpoznawczej Rady Praw Człowieka ONZ na swoim terytorium oraz odmówiła wstępu specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie Yanghee Lee, a także odrzuciła niemal wszystkie doniesienia o masowych aktach okrucieństwa popełnionych przez siły bezpieczeństwa w stanie Arakan;
- O. mając na uwadze, że Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) potwierdza, że najcięższe zbrodnie wzbudzające niepokój całej społeczności międzynarodowej, w szczególności ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, nie mogą pozostawać bezkarne; mając na uwadze, że w kwietniu 2018 r. prokurator MTK zwróciła się do sądu o rozstrzygnięcie kwestii, czy MTK może sprawować jurysdykcję w odniesieniu do domniemanego wydalenia Rohingjów z Mjanmy do Bangladeszu; mając na uwadze, że orzeczenie potwierdzające jurysdykcję MTK

mogłoby mu umożliwić przeprowadzenie dochodzenia wobec Mjanmy za zbrodnie przeciwko ludzkości lub wydalenia;

- P. mając na uwadze, że w marcu 2017 r. Chiny i Rosja zablokowały przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji w sprawie sytuacji mniejszości Rohingja w Mjanmie;
 - Q. mając na uwadze, że brak jakichkolwiek realistycznych perspektyw na bezpieczny i dobrowolny powrót oraz brak postępów politycznych w rozwiązywaniu kryzysu w Mjanmie sugerują, iż problem ten nie zostanie rozwiązany w krótkim terminie i dlatego wymaga zrównoważonego podejścia, szczególnie jeśli chodzi o prawa i potrzeby dzieci;
 - R. mając na uwadze trójstronny protokół ustaleń zawarty między Mjanmą, UNHCR i Programem Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w dniu 6 czerwca 2018 r.; mając na uwadze, że UNHCR stwierdził, iż warunki nie zachęcają jeszcze do dobrowolnego powrotu;
 - S. mając na uwadze, że w maju 2018 r. Komisja przeznaczyła kwotę 40 mln EUR na pomoc humanitarną, aby zapewnić ratujące życie wsparcie najbardziej narażonym grupom ludności cywilnej Rohingja i społecznościom przyjmującym w Bangladeszu i w stanie Arakan; mając na uwadze, że jest to uzupełnienie 51 mln EUR uruchomionych w 2017 r.;
 - T. mając na uwadze, że w marcu 2018 r. ONZ zaapelowała o 951 mln USD z przeznaczeniem na pomoc dla uchodźców Rohingja do końca 2018 r., ale dotychczas otrzymano tylko około 20 % tej docelowej kwoty;
1. zdecydowanie potępia ataki na Rohingjów w Mjanmie, które według UNHCR są równoznaczne z czystkami etnicznymi; jest głęboko zaniepokojony coraz poważniejszymi przypadkami łamania praw człowieka i ich skalą, w tym zabójstwami, gwałtownymi starciami, niszczeniem własności cywilnej i przesiedlaniem setek tysięcy cywilów; zdecydowanie wzywa mjanmańskie wojsko i siły bezpieczeństwa do natychmiastowego zaprzestania zabójstw, prześladowań i gwałtów wobec Rohingjów, a także do zaprzestania palenia ich domów;
 2. nalega na władze Mjanmy, aby zezwoliły obserwatorom międzynarodowym oraz organizacjom zajmującym się prawami człowieka i pomocą humanitarną, w tym ONZ i międzynarodowym organizacjom pozarządowym, zwłaszcza misji rozpoznawczej ONZ ustanowionej w marcu 2017 r. przez UNHCR, na pełny i niezakłócony dostęp do stanu Arakan, tak aby zagwarantować niezależne i bezstronne śledztwa w sprawie zarzutów dotyczących poważnych naruszeń praw człowieka popełnionych przez wszystkie strony;
 3. przypomina o potrzebie zapewnienia pomocy lekarskiej i psychologicznej w obozach dla uchodźców, szczególnie dostosowanej do potrzeb grup podatnych na zagrożenia, w tym kobiet i dzieci; apeluje o większe wsparcie dla ofiar gwałtu i napaści na tle seksualnym; podkreśla, że wszystkie kobiety i dziewczęta powinny mieć dostęp do informacji i usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym antykoncepcji oraz bezpiecznej aborcji;
 4. z zadowoleniem przyjmuje pomoc przedporodową i poporodową zapewnianą przez

RC\1155967PL.docx

PE621.690v01-00 }
PE621.691v01-00 }
PE621.692v01-00 }
PE621.693v01-00 }
PE621.695v01-00 }
PE621.696v01-00 } RC1

agencje i organizacje; przypomina, że ważne jest ustanowienie placówek rejestracji noworodków i wydawanie świadectw urodzenia, aby zapewnić dokumenty, zagwarantować prawa i dostęp do podstawowych usług oraz pomoc w poszukiwaniu członków rodziny, zgodnie z podjętymi przez rząd Bangladeszu zobowiązaniami do rejestracji wszystkich dzieci urodzonych na terytorium tego państwa; przypomina, że utrzymanie komórki rodzinnej jest niezwykle istotne, aby dzieci te mogły korzystać z przysługujących im praw;

5. z wielkim zaniepokojeniem zauważa brak dostatecznej oferty edukacyjnej dla dzieci Rohingja w obozach dla uchodźców; wzywa władze Bangladeszu, aby zagwarantowały dzieciom Rohingja pełny i wystarczający dostęp do wysokiej jakości kształcenia w ich własnym języku; zwraca uwagę, że cała społeczność narażona jest na pojawienie się straconego pokolenia, jeżeli nie zostaną podjęte niezbędne środki w celu zapewnienia właściwego kształcenia dzieci; podkreśla, jak istotne jest umożliwienie pełnego dostępu do kształcenia, które może być prowadzone w placówkach szkolnych przez agencje ONZ i organizacje pozarządowe, tak aby wszystkie dzieci mogły rozwijać swój potencjał;
6. jest wyjątkowo zaniepokojony wysokim wskaźnikiem przymusowej prostytucji, handlu ludźmi i przemocy seksualnej w obozach, w tym małżeństw dzieci, przemocy ze strony partnerów oraz wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania; nalega na władze Bangladeszu i Mjanmy, aby we współpracy z UNHCR zapewniły bezpieczeństwo uchodźców Rohingja na swoich terytoriach, zwłaszcza przez nasilenie walki z handlem ludźmi i prostytucją dziecięcą oraz przerwanie istniejących sieci;
7. pochwała podejmowane przez rząd i mieszkańców Bangladeszu wysiłki mające na celu udzielenie uchodźcom Rohingja schronienia i zapewnienie im ochrony, oraz zachęca rząd i mieszkańców, aby nadal udzielali pomocy humanitarnej uchodźcom przybywającym z Mjanmy; apeluje o dalsze międzynarodowe wsparcie dla społeczności przyjmujących uchodźców, w tym przez rozwiązywanie krajowych problemów społecznych, oświatowych, gospodarczych i zdrowotnych; podkreśla, że ważne jest wysłuchiwanie kobiet i angażowanie ich w planowanie środków pomocy humanitarnej i budowania odporności przez wszystkie zainteresowane strony;
8. domaga się, by rząd Mjanmy zagwarantował bezpieczny, dobrowolny i godny powrót – pod pełnym nadzorem ze strony ONZ – tym, którzy chcą wrócić do ojczyzny; nalega na rządy Mjanmy i Bangladeszu, aby w pełni przestrzegały zasady non-refoulement;
9. z zadowoleniem przyjmuje protokół ustaleń uzgodniony między Mjanmą, UNHCR i UNDP w dniu 6 czerwca 2018 r. jako pierwszy konkretny krok w kierunku pełnego zaangażowania agencji ONZ w proces repatriacji; podkreśla jednak, że ważne jest, aby porozumienie zostało jak najszybciej podane do wiadomości publicznej;
10. podkreśla, jak ważne jest, by podmioty niosące pomoc humanitarną mogły świadczyć usługi w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym w przypadku chorób przenoszonych drogą płciową i przemocy seksualnej; wzywa wszystkich darczyńców do zwiększenia finansowania w celu udostępnienia pełnego zakresu usług macierzyńskiej opieki zdrowotnej;

11. z zadowoleniem przyjmuje kampanię ONZ na rzecz wyeliminowania bezpaństwowości do 2024 r.; przypomina, że Rohingjowie stanowią integralną część ludności Mjanmy i że z tego powodu muszą oni zostać prawnie uznani za część narodu, zgodnie z zaleceniem komisji doradczej;
12. przypomina, że odpowiedzialność finansowa za pomoc uchodźcom nie może w nieproporcjonalny sposób spadać na Bangladesz; apeluje do społeczności międzynarodowej i międzynarodowych darczyńców, aby pilnie zwiększyli swoje zaangażowanie i udostępniłi niezbędne środki w celu dalszego udzielania koniecznej pomocy humanitarnej i wsparcia oraz skutecznego wspierania kobiet i dzieci należących do mniejszości Rohingja, w szczególności kobiet w ciąży, dzieci i ofiar gwałtu, a także w celu wspierania społeczności lokalnych i przyjmujących w Bangladeszu;
13. wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Radę w dniu 26 kwietnia 2018 r. ram prawnych środków wymierzonych przeciwko urzędnikom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka i wzmacniających unijne embargo na broń; nalega, by UE i jej państwa członkowskie bez dalszej zwłoki wprowadziły wszystkie środki w życie; wzywa ponadto Radę Bezpieczeństwa ONZ do nałożenia na Mjanmę całkowitego i kompleksowego embarga na broń, zawieszającego wszystkie bezpośrednie i pośrednie dostawy, sprzedaż lub transfer– w tym tranzyt i przeladunek – wszelkich rodzajów broni, amunicji oraz innego sprzętu wojskowego i sprzętu służącego do ochrony, a także organizowanie szkoleń lub udzielanie innego rodzaju wsparcia wojskowego lub w dziedzinie bezpieczeństwa;
14. ponawia swój apel do Komisji, aby rozważyła konsekwencje w kontekście preferencji handlowych, z których korzysta Mjanma, w tym wszczęcie dochodzenia w ramach mechanizmów przewidzianych w inicjatywie „wszystko oprócz broni”;
15. wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby na wielostronnych forach dążyły do rozliczenia osób odpowiedzialnych za popełnienie zbrodni w Mjanmie; przyjmuje do wiadomości wniosek głównej prokurator MTK skierowany do sędziów tego sądu o potwierdzenie jurysdykcji MTK w odniesieniu do zbrodni wydalenia Rohingjów z Mjanmy do Bangladeszu; nalega, aby UE i państwa członkowskie UE objęły przewodnią rolę w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i zgłosiły do MTK specjalną rezolucję dotyczącą całościowej sytuacji w Mjanmie i w stanie Arakan; nalega, aby państwa członkowskie UE objęły przewodnią rolę w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ i UNHRC i dopilnowały, aby pilnie ustanowiono międzynarodowy, bezstronny i niezależny mechanizm w celu wsparcia dochodzeń w sprawie zarzutów popełnienia aktów okrucieństwa;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Mjanmy, radcy stanu Aung San Suu Kyi, rządowi i parlamentowi Bangladeszu, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

RC\1155967PL.docx

PE621.690v01-00 }
PE621.691v01-00 }
PE621.692v01-00 }
PE621.693v01-00 }
PE621.695v01-00 }
PE621.696v01-00 } RC1

PL